

**ת"פ 25323/11/21 - מדינת ישראל - משרד הכלכלה התעשייה נגד
חברת ש.א.ש צפון ועמקים, מנחים (শমোল) בר**

בית הדין האזרחי לעבודה נצרת
ת"פ 25323-11-21 מדינת ישראל נ' חברת ש.א.ש
צפון ועמקים 512019779 ואח'

לפני:

מדינת ישראל - משרד הכלכלה התעשייה
ע"י ב"כ: עו"ד מאשה שניואר

הנאשמה

חברת ש.א.ש צפון ועמקים
2. מנחים (শমোল) בר
ע"י ב"כ: עו"ד דלית כסלו-ספקטור

הנאשמים

כב' השופטת רוייטל טרנר

גזר דין

1. נאשמת 1 היא חברה העוסקת בזמן שירות שמירה (להלן: **הנאשמת**). נאשם 2 בזמןים הרלוונטיים לכתב האישום ניהל את הנאשמת (להלן: **הנאשם**).
2. לפי עובדות כתוב האישום, מחודש 1/2018 ועד חודש 1/2019 הייתה נאשמת ניכתה משכram של 39 מעובדייה סכומי כסף שנעודו לקופות הפנסיה (מנורה מבטחים חברה לביטוח ופסגות קופת גמל ופנסיה) (להלן: **חברות הביטוח**), ולא העבירה את הכספיים במועד, כלומר תוך 30 ימים מהיום שבו רואים את השכר שמןנו נוכו הכספיים כמלון.
3. בין המיעדים המתוארים ייחסו לנאשמת 431 יחידות עבירה לפי סעיפים 25א(א) ו-25ב(ג) לחוק הגנת השכר, התשי"ח-1958 (להלן: **חוק הגנת השכר**), ולנאשם ייחסו 431 יחידות עבירה לפי סעיפים 25א(א) ו-25ב(ג) וכן סעיפים 26(ב) ו-26(ג) לחוק בגין אחוריותו כנושא משרה אצל הנאשמת.
4. ביום 01 נובמבר 2023 ניתנה הכרעת דין אשר **מрешיעת** את הנאשמים בכל העבירות המיחסות להם בכתב האישום.

טייעוני הצדדים לעונש

5. המאשמה טוענת שיש לגזור את עונשם של הנאשמים בהתאם לתיקון 113 לחוק העונשין,

עמוד 1

התשל"ז-1977. לטענת המאשימה, מדובר באירוע אחד הכלול מספר מעשים כמספר העובדים והעבירות שבוצעו נגדם, יש לקבוע את הרף העליון של המתחם בגין אירוע זה לפי סכום העונש המרבי שקבעו לצד העבירה שיוחסה לנאים בכתב האישום; ביחס לפגיעה בערך המוגן טענת המאשימה כי נסיבות ביצוע העבירה הן חמורות ומעשיהם של הנאים פגעו בביטחון הסוציאלי של העובדים וזכאותם לרצף ביטוח, שכן שעה שהנאימים לא העבירו את הכספיים לעצם בזמן, הם שלחו את ידם לכיסם של העובדים ונטלו סיכון לא סביר לקרות אירוע ביטוח. עוד טענת המאשימה שלא במקרה החוקק לקבוע קנס כספי גבוה שכן מדובר בעבירה חמורה. כמו כן טוען כי מדובר בעבירות כלכליות אשר ביצעו הניב לנאים רוח כלכלי ולכן יש ליצור הרתעה כלכלית משמעותית בהטלת קנסות גבוהים, אך שערירותן זו תהpora להיות בלתי משתלמת. באשר למתחם העונש הולם, טענת המאשימה שיש להעמידו בין 500,000 ל-1,130,000 ל"נ, ולמקם את עונשם של הנאים ברף הנמוך של המתחם: להשית על הנאשמה קנס בשווי 565,000 ל"נ ועל הנאם קנס בשווי 282,500 ל"נ, והתחייבות עתידית להימנע מביצוע העבירות בעתיד. בנוסף בבקשת המאשימה להטיל על הנאים ימי מאסר חלוף או תשלום הקנסות.

6. מנגד, טענים הנאים כי חומרת העבירות שביצעו הן ברף התחثان שכן מדובר בהפקדה שבוצעה באמצעות המחות דחוית, אך שלכל יותר מדובר באיחור של חודשיים בהפקדה ולא בעבירה בה נוכו הכספיים מהעובדים ולא העבירו כלל לעצם, אך שהעובדים לא נפגעו ולא היה סיכון ממשי שייפגעו. עוד טוענו הנאים שמדובר באירוע אחד מתמשך במשך שנה אחת המורכב ממספר מעשים של ניכוי כספים מהעובדים והעברתם לייעdem (קרן השתלמות או קרן פנסיה) באיחור על דרך שלוש המחות דחוית, מעשים שלשיטת הנאים נעשו בתום לב תוך תיאום מלא עם חברות הביטוח, ללא הבנה שנפל פגם בהתנהגותם ולא רוח כלכלי. באשר לנסיבות הקשורות לביצוע העבירה טוענים הנאים שיש לקחת בקביעת העונש את העובدة שכותב האישום הוגש לאחר 3 שנים והקשה את הוכחתו של הסדר פנימי. על כן, מבקשים הנאים לקבוע את מתחם העונשה בשיעור של 50% מהמתחם שנקבע לעבירה של ניכוי כספים מעובדים ואי העברתם לייעdem, שכן במקרה שלפניו מדובר בהפקדה באיחור. בתוך המתחם, בשים לב לנסיבות שאינן הקשורות ביצוע העבירה - העדר עבר פלילי, משך הזמן שחלף מביצוע העבירה, מדובר בחברה שמעסיקה עשרות עובדים אשר פרנסתם תלויות בה - מבקשים הנאים להשית על הנאשמה קנס בשווי 10,000 ל"נ, ועל הנאם 5,000 ל"נ או להסתפק בתחייבות להימנע מביצוע עבירות, שכן די בהרשעה לצרכי ענישה.

7. הנאם בדבריו המסתממים הסביר: "אנחנו לא לקחנו כספים וכאיilo השתמשנו בהם לדברים אחרים, אלא אני עובד באמת עם רשות, עם גופים שעדיום חיים מילוני שקלים שלא שולמו לנו, ושירדתי מהעובדות האלה בתקופה الأخيرة, דוגמת כמו עירית צפת שחיבת לי מיליון ארבע מאות שקל, ועוד רשות במגזר. עבדתי בבתי חולים, שלא היה תקציבים ולא קיבלנו כספים, ושילמנו משכורת. אז המצב באמת קשה מאוד, כשהופכים מושלתים לא Marshalim לנו כלום, והם לא קורא שום דבר, הרשות מקבלות כסף מהמדינה, 64% עבור אבטחה, ולא מעבירות לנו. لكن קורא לנו הדברים האלה של האחים שקרו לנו. תודה".

דין והכרעה

תיקון 113 לחוק העונשין, התשל"ז-1977 (להלן: **חוק העונשין**) עניינו הבנית שיקול הדעת בענישה, ולפיו העיקרון המנחה לגזרת דיןו של נאם הוא עיקרון ההלימה, כפי שנקבע בע"פ 8641/12 מוחמד

סעד נ' מדינת ישראל, סו(2) 772: "עקרון הילימות מביא בחשבון את חומרת מעשה העבירה בנסיבותיו ואת מידת אשמו של הנאשם. ככלומר, יש להתחשב לא רק בסוג העבירה שבוצעה, אלא גם בנסיבות שבהן בוצעה ובמידת אשמו של הנאשם ביצועה". בהתאם לתיקון 113 יש לפעול כך: תחילה, בהתאם לסעיף 40ג לחוק העונשין, על בית הדין לקבוע האם האישומים בכתב האישום מהווים איירוע אחד כולל או מספר איירועים נפרדים; לאחר מכן, יקבע בית הדין את מתחם הענישה ההולם בהתאם להוראות סעיף 40ג(א) לתיקון 113: "בית המשפט יקבע מתחם עונש הולם **למעשה העבירה שביצעו הנאשם בהתאם לעיקרונו המנחה, ולשם כך יתחשב בערך החברתי שנפגע מביצוע העבירה, במידת הפגיעה בו, בנסיבות הענישה הנוגה ובנסיבות הקשורות ביצוע העבירה כאמור בסעיף 40ט**"; בשלב הבא, בהתאם להוראות סעיף 40ד (א) ו- (ב) יש לבדוק האם יש מקום לחרוג ממתחם העונש ההולם לקולא משיקולי שיקום או לחומרה משיקולי הגנה על שלום הציבור; לבסוף, יקבע בית הדין את עונשו של הנאשם תוך מתחם העונש ההולם בהתאם להוראות סעיף 40ג(א) בהתחשב בנסיבות שאין הקשורות ביצוע העבירה.

ריבוי עבירות

9. בעניינו, העבירות אותן ביצע הנאשם איירוע אחד שמורכב מספר מעשים, ומספר המיעשים יקבע לפי מספר העובדים כלפיהם בוצעו העבירות במכפלת מספר העבירות. בע"פ (ארצى) 20-03-2012 מדינת ישראל נ' באר הנדסה אזרחית בע"מ (ימים 10.12.2020) (להלן: עניין באר הנדסה) הוסבר כי "המונה "איירוע" אינו חופף למונח "מעשה", אלא רחב ממנו. משכך, איירוע יכול להיות מורכב מעשה אחד או מספר מעשים; המונח "מעשה" מגדר את תקורת העונש המכסימלית שניתנת להטיל במצב ריבוי עבירות. המונח "איירוע" מכתיב את מספר מתחמי הענישה שיש לקבוע בתהליך גזירת הדין, כשלכל איירוע נדרש קביעת מתחם ענישה נפרד".
10. בע"פ (ארצى) 19-09-2013 גיא ספירשטיין - מדינת ישראל - מדינת ישראל (ימים 13.12.20) (להלן: עניין ספירשטיין), נקבע כי "השאלת אם בתוך איירוע אחד עסוקין במצב של ריבוי עבירות או עבירה אחת בעלת ריבוי נפגעים צריכה להיבחן בשני רבדים: ברובד הראשון, יש לבחון אם בכתב האישום הואשם הנאשם בריבוי עבירות. אם לא הואשם בריבוי עבירות אין ידי בית הדין להרשיעו בכאן. ברובד השני, וככל שכתב האישום נתען לריבוי עבירות, בידי בית הדין לבחון אם יש מקום לסוג את האירוע כריבוי עבירות או שמא מדובר בהחמרה מלאכותית של האירוע".
11. בכל הנוגע במצב של ריבוי מעשים, קבע בית הדין הארץ בפרשת באר הנדסה כך: "ככל שהמדובר באירוע אחד המורכב מעשה אחד כי אז בהתאם לסעיף 186 לחוק סדר הדין הפלילי העונש הקבוע הצד העבירה החמורה ביותר מהוות את תקורת העונש המכסימלית בגין ריבוי העבירות. בוגדר תקורה זו יקבע מתחם עונש הולם, ובהמשך - ובנהנה ואין עילה לסתות מתחם העונש ההולם - יכולות בראויו בראויו את תקורת העונש הולם וגזרת הדין ביחס אליו, אשר על תמציתם עמדנו לעיל. ככל שהמדובר באירוע אחד המורכב מספר מעשים נפרדים כי תקורת העונש המכסימלית אינה מוגבלת לתקורת העונש הקבועה הצד העבירה החמורה ביותר באירוע כלו, אלא היא מהוות סכומן של תקורות העונש המכסימליות בגין כל מעשה נפרד. ודוק, עסוקין בתקורה מכסימלית לאירוע אחד המורכב מספר מעשים, כשבתוך תקורה זו יקבע בהמשך מתחם

עונש הולם. נבהיר כי גבולות מתחם העונש ההולם יקבעו בהתאם לעקרונות שנקבעו בתיקון 113, ואין חפיפה בין תקורת העונש המכסיימלית שנקבעה לאיורע לבין הגבול העליון של מתחם העונישה הרואוי. בהמשך, על בית הדין למזרע עונש כולל לכל העבירות בשל אותו איורע בהתאם לעקרונות שנקבעו בתיקון 113 ביחס אשר על תמציתם עמדנו לעיל" (ראו גם ע"פ (ארצى) 19-04-2016 ל.מ. שירות כח אדם (צפון) בע"מ - מדינת ישראל (16.2.20), ע"פ (ארצى) 14-01-2014 מדינת ישראל נ' חדות הורים בע"מ (8.2.14)).

12. לפי סעיפים 25א(א) ו-25ב(ג) לחוק הגנת השכר, עבירה של ניכוי שכר ואי העברה ליעדו מתיחסת לכל אחד מהchodשים בהם נוכו כספים משכרו של העובד ולא העברו ליעדו מעשה נפרד. כך נקבע בע"פ (ארצى) 15-12-2017 **שם - מדינת ישראל** (04.09.2017) (להלן: **פסק דין שם**): "**סעיף 25ב(ג)** לחוק הגנת השכר קובע, כי "מעסיק שניכה סכומים משכרו של עובד ולא העבירם למי שלא יועדו הסכומים... דינו - מאסר שנתיים או קנס פי חמישה מהकנס הקבוע בסעיף 61(א)(4) לחוק העונשין". הקנס המרבי בעבור עבירה אחת של ניכוי מהשכר תוך אי העברת הסכומים ליעדם". לפי עובדות כתוב האישום הנאשימים ביצעו את העבירה האמורה במשך שנה אחת לפחות 39 עובדים, لكن יש לראות במשעי הנאשימים איורע אחד המורכב מ 431 מעשים (ראו לעניין זה את עניין **אחזקות בע"מ**, שם הכפילו את מספר העובדים במספר העבירות שבוצעו כלפיהם, לצורך קביעת מספר המעשים).

מתמחם העונש ההולם

13. **הערך החברתי שנפגע מביצוע העבירה:** הערך החברתי שנפגע הוא שמירה על זכויותיהם של עובדים, ניכוי משכרים שלא כדין ופגיעה ברצף הביטוח הפנסיוני של העובד עם קרות איורע ביטוחי, כפי שנקבע בע"ע (ארצى) 19-02-2020 35231 יד שירות ייעוץ ולוי חברות בע"מ - סטפנסקי (17.03.2020) "העובדת שחררונו של הפקדות הפנסיוניות יורגת באופן מוחשי עם קרות ארוע הביטוח הפנסיוני תורמת לכך שעובדים רבים הרואים בתלווש השכר שבוצע ניכוי לקופת גמל אינם עוקבים בדקנות אחר כך שהפקודות הגיעו ליעדן, ומכאן החומרה היתרה...".

14. **עוצמת הפגיעה בערך המוגן:** מוביל להפחית מחומרת העבירות שביצעו הנאשימים, ומספר העבירות שביצעו, בסופו של יומם לא נגרם נזק לעובדים שכן הנאשימים הקפידו להעביר את הסכומים שנוכו בפרק זמן של חמישה חודשים, כך שבפועל הערך המוגן שעליו ביקש המחוקק להגן לא נפגע כלל.

15. **נסיבות הקשורות ביצוע העבירה:** כפי שנקבע בהכרעת הדיון, בהתאם להודאותו של הנאשם ומדוברם של נציגי חברות הביטוח עולה בברור כי הנאשימים ביצעו את העבירות באופן עצמאי, במידעות מלאה למשיהם ומשיקולים כלכליים אשר מטיבים עם. עם זאת, אין להטעם מכך שלא נגרם נזק לעובדים בשל דפוס הפעולה, דהיינו העברת הכספיים בפרק זמן של עד חמישה חודשים, פרק זמן שלא יכול היה לגרום לעובדים נזק. כך על פי עדותם של עובדי חברות הביטוח בפני בשלב שמיעת הראיות, הפקדה של כספים שנוכו עד פרק זמן של חמישה חודשים מקנה לעובד מועד שיוך ריאלי כך שזכיותו אינן נפגעת.

16. **מדיניות העונישה הנהוגה:** סעיף 25א(א) לחוק הגנת השכר קובע כי "סכום שנוכה בהתאם לסעיף 25, יעבירו המעסק למי שלו מיועד הסכום בתוך 30 ימים מהיום שבו רואים כמולן את השכר שמננו נוכה, והוא אם נקבעה בחיקוק דרך אחרת". סעיף 25ב(ג) לחוק קובע כי "**מעסיק שניכה סכומים משכרו של**

עובד ולא העבירם למי שלו יועדו הסכומים, בגיןוד להוראות סעיף 25א, דינו - מסר שנתיים או קנס פי חמישה מהकנס הקבוע בסעיף 61(א)(4) לחוק העונשין", וסעיף 61(א)(4) לחוק קובל כר: "אם קבוע לעבירה עונש מסר למעלה משלוש שנים - קנס עד 226,000 שקלים חדשים". כמובן, העונש המרבי הקבוע לצד עבירה זו הוא 1,130,000 ₪. ביחס לנושא משרה הকנס עומד על מחצית מהעונש המרבי הקבוע לצד העבירה.

.17. עיון בפסקה מלמד שיש לעורך אבחנה בין מתחם ענישה ביחס לעבירה בודדת של ניכוי כספים ואי העברתם ליעדם, לבין ריבוי מקרים כמו שבמקרה שלפנינו.

.18. מתחם הענישה שנקבע בפסקה בגין מספר עבירות בודדות של ניכוי כספים ואי העברתם ליעדם היא בין 25 ₪ ל- 75,000 ₪ (ראו (ב"ש) 10-06-2234 מדינת ישראל - מטיili אירוס ירוחם א.א. (1992) בע"מ (נבו 17.09.2013); בש"מ (ב"ש) 6033-09-10 מדינת ישראל - ס.מ. אבושלדום בע"מ (12.08.2014) העבירה בוצעה כלפי עובדת אחת במשך חמישה חודשים ונקבע מתחם ענישה בין 25,000 ₪ ל- 75,000 ₪ (אוורו ב"ש) 31434-05-11 מדינת ישראל - מפעלי ניר ירושלים ונאותן (2000) בע"מ (21.08.2013) העבירה בוצעה נגד עובדת אחת בשתי הזדמנויות שונות כאשר לא נגרם נזק לעובדת, שכן הנואשת תיקנה את העול שגרמה; ת"פ (אוורו נצ') 20-03-19527 מדינת ישראל - סלמאן חמודה (07.05.2023) העבירה בוצעה כלפי עובד אחד במשך 3 חודשים ונקבע מתחם בין 25,000 ₪ לבין 150,000 ₪; בת"פ (ב"ש) 23145-11-11 מדינת ישראל משרד הכלכלת - ח.א.ש מערכות ושרותים בע"מ (02.09.2014) העבירה בוצעה כלפי עובד אחד במשך שלושה חודשים, ונקבע מתחם ענישה בין 30,000 ₪ ל- 150,000 ₪.

.19. עם זאת, בית הדין הארציקבע בפרשת **שם** כי כאשר מדובר בריבוי עבירות יש לקבוע את מתחם הענישה ביחס לקבוצת עובדים, כמו במקרה שלפנינו, "**אין לבצע בהכרח הכפלת אריתמטית של העונש המרבי בגין עבירה יחידה במספר העבירות, ובמקרה זה הכפלת אריתמטית מביאה לסכום קנס שאינו סביר**". באותו עניין הנואשת ניכתה שכיר משכרם של עשרה עובדים ולא העבירה אותו ליעדם: "לגי שמונה עובדים המדבר בא**י העברת ניכויים עבור שלושה חדשים עבודה, עבור עובד אחד של ארבעה חדשים עבודה, עבור עובד נוסף של 13 חודשים עבודה**".[1] כתוב האישום בפרשת **שם** עסוק ב- 49 יחידות עבירה ונקבע מתחם שנע בין 50%-30% מהקנס המרבי הקבוע לצד העבירה במקפתת יחידות העבירה, אך יצוין כי באותו עניין ובשונה מעניינו הכספיים כלל לא הועברו ליעדם; בית הדין הארצי התערב בהחלטת בית הדין האזרחי מטעם של הבנתו בנסיבות שעוניין "מספרם הרב יחסית של העובדים אשר ביחס אליהם בוצעה העבירה, מספר החודשים בהם נלקח מהם חלק משכרם שלא כדין, אי העברת הכספיים ליעדם עד היום (ולפחות לא נטען אחרת) והעובדת כי התנהלות חמורה זו חזקה על עצמה במספר אתרים שונים כך שעלי פני הדברים אין מדובר ב"כשל ניהול" לנוכח אלא בתנהלות מכוונת - אנו סבורים כי יש להעמיד את הרף התחתון של מתחם הענישה בין האירוע על הקנס המרבי בגין עבירה יחידה (505,000 ₪), ואת הרף העליון - על 30% מ垦ס המרבי הינו 7,423,500 ₪", כמובן בין 505,000 ₪ לבין 7,423,500 ₪ בגין אי העברת הכספיים ליעדם.

.20. בת"פ (נצ') 15-02-2745 מדינת ישראל - רדי א-שם בע"מ (16.04.2017) בוצעה העבירה כלפי עובד אחד במשך 4 חודשים וככלפי עובד שני במשך 17 חודשים. גם באותו עניין ובשונה מעניינו הכספיים לא הועברו ליעדם במשך תקופה ממושכת של 17 חודשים, ונקבע מתחם בין 113,000 ₪ לבין 565,000 ₪.

21. בת"פ (ב"ש) 24581-02-15 **מדינת ישראל - בוחן אזרחי ש.ק בע"מ** (26.11.2019) בוצעה העבירה כלפי 31 עובדים ממשרץ חודשים ארוכים, ותוקנה כאשר הנאשמה הפקידה 900,000 ₪ לכיסוי רטרואקטיבי של חובותיה לקרן הפנסיה, ולא נגרם לעובדים נזק. בשונה מעניינו שם הוכח כי מצבה הכלכלי של החברה לא היה טוב. בית הדיןקבע מתחם של 20%-50% מהकנס המרבי במכפלת מספר העובדים, כולל בין 7,006,000 ₪ לסך של 17,515,000 ₪. על אף מתחם זה החליט בית הדין בשים לב למצבה הכלכלי של החברה ולעובדה שהפקידה בכספיות 900,000 ₪, בית הדין גזר על הנאשمة 45,000 ₪ בגין כל עובד אשר נוכו כספים משכרו ולא הועברו ליעדם, סך הכל גזר בדית הדין על הנאשمة קנס בסך 1,395,000 ₪.
22. בת"פ (ח') 14-05-2014 **מדינת ישראל - מרכז הורים נהירה בע"מ** (26.11.2014) הנאים ניכו משכרים של העובדים כוסף לטבות קופות הפנסיה ולא העבירו אותם ליudem כלל או באיחור רב של למעלה מחצי שנה, כלפי 13 עובדים בחודשים שונים, סך הכל ייחסו לנאים 73 יחידות עבירה בבית דין העמיד את מתחם הענישה בין 100,000 ₪ ל- 500,000 ₪.
23. בת"פ (ת"א) 53649-12-18 **מדינת ישראל - מגדלים-בלס ניהול וכיסים בע"מ** (02.10.2022) בוצעה העבירה כלפי 7 עובדים, במספר הזדמנויות ובמשך זמן רב, כך שייחסו לנאים 38 יחידות עבירה. כמו כן בית דין לקח בחשבון כי העברת הכספיים הוסדרה טרם הגשת כתוב האישום, וקבע עבירות הנאשמה מתחם שנע בין 90,000 ₪ ל- 300,000 ₪, ולנאים כנושא מחלוקת מערכיהם אלו.
24. בת"פ (ת"א) 35528-12-16 **מדינת ישראל - "פרום ירושה" - לניהול כ"א הדרכות ושירותים בע"מ** (15.12.2018) בוצעה העבירה כלפי 17 עובדים במשך 4 חודשים, והכספיים שנוכו לא הועברו כלל ליudem ונקבע מתחם שנע בין 30% ₪ ל- 50% משיעור הקנס במרבי. באותו עניין, בשל מצבה הכלכלי של החברה העמיד בית דין את עונשה של הנאשمة על סך של 339,000 ₪.
25. בת"פ (ת"א) 61551-05-16 **מדינת ישראל - לנדוו יציקות בע"מ** (30.01.2018) בוצעה העבירה כלפי 6 עובדים לאורך תקופה ארוכה של 4 שנים, כך שמדובר היה ב-204 יחידות עבירה. באותו עניין התחשב בית דין בכך שמדובר היה במפעל קטן בעל מצוקה כלכלית, העבירה בוצעה בתום לב והנאים פעלו לתיקון המצב, ונקבע מתחם לכל העברות בין 10% ₪ ל- 50% מהקנס המרבי, כולל מתחם שנע בין 113,000 ₪ לבין 565,000 ₪, ולנאים כנושא מחלוקת מכך.
26. בת"פ (ב"ש) 63004-12-22 **מדינת ישראל - משפחתיוני חיים משה מרגלית** (06.06.2023) בוצעה העבירה כלפי 35 עובדים, כאשר בדומה לעניינו הכספיים הועברו באיחור, אולם באיחור רב יותר שנע בין מספר חודשים לשנה, כך שפוטנציאלית הסיכון לנזק שיגרם לעובדים היה גבוהה יותר. לנאים ייחסו 311 יחידות עבירה. בית דין האזרחי בבואה לקבוע את מתחם הענישה קבוע מתחם ענישה שנע בין **100,000 ₪ ל- 542,240 ₪**. הרף העליון שקבעתי הוא **40%** מהקנס המקסימלי והרף התחתון הוא **הकנס המנהלי במכפלה של 20** בהתחשב במספר המעשימים הרבה ומספר העובדים", ולנאים כנושא מושא, מחצית מהקנס. על מתחם זה לא הוגש ערעור.
27. בעניינו מדובר כאמור בNICI כספים של 39 עובדים שהועברו ליudem באיחור של עד חמישה חודשים בלבד תשלום ריבית פיגורים. שיטת NICI הכספיים והעברתם لكופות הפנסיה נעשתה באופן שיטתי מטענו

הנחה שאיחר של חמישה חודשים לא יגרום נזק לעובדים אך יקנה לנאשمت יתרון כלכלי. כפי שנקבע בהכרעת הדיון, בפועל לא נגרם נזק לעובדים וגם אם קיימת הייתה אפשרות תיאורטית שיגרם נזק, בפועל היא לא התממשה. עם זאת לא נעלמה מעני כמות העובדים כלפים בוצעה העבירה, השיטות בה עבدهה הנאשמת, טובתה הכלכלית והעובדיה כי הנאשمت לא הצבעה באופן משכנע על קושי כלכלי.

באיוזן כל השיקולים האמורים ולאור הערכים המוגנים שנפגעו, עצמת הפגיעה בהם, הנסיבות של תיק זה כפי שפורטו בהרבה אשר קשורות בביצוע העבירה, רמת הענישה הנוהגה בתיק הדיון האזרחיים שניתנה לאחר פסק דין **שם** במקרים דומים, והאופן שבו יושם המתחם שנקבע בפסק דין **שם**, יש להעמיד את מתחם העונש ההולם עבור הנאשمت על 50%-10% מהकנס המרבי, כלומר, בין 113,000 ל' לבין 565,000 ל', ולנאשם כנוסא המשרה מחצית מכך.

קביעת עונשם של הנאשמים בתוך המתחם

29. קביעת עונשם של הנאים תעשה בהתאם לנסיבות שאינן קשורות לביצוע העבירה. סעיפים 40ד ו- 40ה לחוק העונשין נותנים לבית הדיון שיקול דעת לח Rog מהמתחם לקולה- משיקולי שיקום, או לחומרה- משיקולי הגנה על הציבור. במקרה שלפנינו לא שוכנעתי שיש לח Rog ממתחמי העונש לקולה או לחומרה שכן לא עומדים בפנינו שיקולי שיקום של הנאים או לחילופין הגנה על שלום הציבור ולכן עונשם יגזר בתוך המתחם.

30. **נסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירה:** בקביעת עונשם של הנאים בתוך המתחם התחשבתי בעובדה שהנאשם נעדר עבר פלילי, הביע חרטה והתחייב בפני להימנע מביצוע עבירות דומות בעתיד. כמו כן לקחתי בחשבון את העובדה שעצם הרשעה שלעצמה מהוות נזק לנאשמת בשל היויתה חברה שעבדת עם גופים ציבוריים. יחד עם זאת, אין להתעלם מהתועלת הכלכלית שנוצרה לנאים במשיהם ובהתאם לכך החלטתי למקם את עונשם בין הרף התיכון לרף הבינוי של המתחם.

גזרת עונשם של הנאים

31. יש להעמיד את עונשה של הנאשמת על סך של 160,000 ל' ואת עונשו של הנאשם על מחצית מסכום זה, סך של 80,000 ל'.

32. הकנס ישולם ב-16 תשלום חודשיים, עוקבים ושוויים החל מיום 1.12.23.

33. הנאים יחתום תוך 30 ימים ממתן גזר הדיון על התחייבות להימנע מביצוע עבירה לפי סעיף 25(א)(א) לחוק הגנת השכר, תש"ח-1958, במשך 3 שנים מיום החתימה. התחייבות תהיה בגובה הकנס המרבי הקבוע לצד העבירה, 1,130,000 ל'.

ניתן היום, י"ז חשוון תשפ"ד, 01 נובמבר 2023.

[1] ת"פ (ת"א) 24090-06-12 מדינת ישראל - מרדכי שחם (16.10.2015).